

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 342/2014

af 21. januar 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af beregningsmetoderne for kapitalkrav i finansielle konglomerater

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 49, stk. 6,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF ⁽²⁾, særlig artikel 21a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I finansielle konglomerater, der i betydeligt omfang driver bank- eller investeringsvirksomhed og forsikringsvirksomhed, bør dobbeltanvendelse af elementer, som opfylder betingelserne for beregning af egenkapital i det finansielle konglomerat, dvs. dobbelt gearing, samt eventuel uhensigtsmæssig frembringelse af egenkapital inden for en gruppe, fjernes for at give et præcist billede af den egenkapital, som konglomeraterne har til disposition til at dække tab og til at sikre supplerende kapital i det finansielle konglomerat.
- (2) Det er vigtigt at sikre, at egenkapital, som overstiger den egenkapital, der er nødvendig for at dække sektorspecifikke solvenskrav, kun medtages i konglomeratet, hvis der ikke er noget til hinder for at overføre aktiver eller tilbagebetale forpligtelser mellem forskellige enheder i konglomeratet, herunder tværsektorielt.
- (3) Et finansielt konglomerat bør kun medtage egenkapital, som overstiger den egenkapital, der er nødvendig for at dække sektorspecifikke solvenskrav, ved beregning af dets egenkapital, hvis den pågældende kapital kan overføres mellem enheder i det finansielle konglomerat.
- (4) Der bør indføres passende regler, hvori der tages hensyn til, at sektorspecifikke egenkapitalkrav er udarbejdet med henblik på at dække risici i den pågældende sektor og ikke er beregnet til at dække risici uden for den pågældende sektor.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

- (5) For at sikre konsekvent anvendelse af beregningen af supplerende kapitalkrav bør de sektorspecifikke krav, som omfatter solvenskrav med henblik herpå, opregnes. De pågældende krav bør ikke have indvirkning på sektorreglerne om de foranstaltninger, der skal træffes, hvis sektorspecifikke solvenskrav ikke overholdes. De nødvendige foranstaltninger bør, navnlig når der opstår et underskud i et finansielt konglomerat, fordi det kombinerede bufferkrav i afsnit VII, kapitel 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ ikke overholdes, baseres på foranstaltningerne i nævnte kapitel.
- (6) Der bør ved beregning af det supplerende kapitalkrav i et finansielt konglomerat både beregnes et teoretisk solvenskrav og et teoretisk kapitalgrundlagskrav for uregulerede enheder i det finansielle konglomerat.
- (7) Del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF indeholder tre tekniske metoder til beregning af kapitalkrav i det finansielle konglomerat: »regnskabskonsolideringsmetoden« (metode 1), »metoden med fradrag og sammenlægning« (metode 2) og »kombinationsmetoden« (metode 3), som tillader en kombination af metode 1 og 2. De tekniske beregningsmetoder 1 og 2 bør præciseres med henblik på at sikre konsekvent anvendelse heraf. Endvidere bør de omstændigheder, hvorunder metode 3 kan anvendes, præciseres, og det bør sikres, at de kompetente myndigheder tillader anvendelse af den pågældende metode under lignende omstændigheder, anvender fælles kriterier og kræver, at metoden anvendes konsekvent i alle finansielle konglomerater. De kompetente myndigheder bør kun tillade anvendelse af metode 3, såfremt et finansielt konglomerat kan dokumentere, at det ikke ville være rimeligt muligt kun at anvende metode 1 eller metode 2. Metode 3 bør anvendes konsekvent over tid for at sikre ækvivalente betingelser. Da de tekniske beregningsmetoder anvendes i overensstemmelse med de tekniske principper i del I i bilag I til direktiv 2002/87/EF, er det også nødvendigt at præcisere de pågældende principper.
- (8) Metode 1 til beregning af koncernsolvensen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽²⁾, og metode 1 til beregning af supplerende kapitalkrav, jf. direktiv 2002/87/EF, bør anses for at være ækvivalente, idet begge metoder er i overensstemmelse med hovedformålene for supplerende tilsyn. Begge metoder sikrer fjernelse af frembringelse af egenkapital inden for en gruppe og beregning af egenkapital i overensstemmelse med definitionerne og begrænsningerne i de relevante sektorregler.
- (9) Beføjelserne til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder i artikel 49, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013 hænger tæt sammen med beføjelserne i artikel 21a, stk. 3, i direktiv 2002/87/EF, idet begge vedrører konsekvent anvendelse af de beregningsmetoder, der er opstillet i bilaget til nævnte direktiv. Af hensyn til sammenhængen mellem de beregningsmetoder, som præciseres med henblik på de pågældende retsakter, og for at de personer, som er omfattet af disse beregningsmetoder, lettere kan få et samlet overblik over og samlet adgang til dem, er det hensigtsmæssigt at samle alle de i medfør af nævnte beføjelser vedtagne reguleringsmæssige tekniske standarder i én enkelt forordning.
- (10) Denne forordning er baseret på de nye sektorspecifikke solvensordninger, som er oprettet i Unionen med det formål at sikre, at beregningsmetoderne anvendes så konsekvent som muligt. Denne forordning bør derfor ikke finde anvendelse før datoen for anvendelse af forordning (EU) nr. 575/2013. De bestemmelser, der er afhængige af anvendelsen af direktiv 2009/138/EF, bør finde anvendelse fra datoen for nævnte direktivs anvendelse. Eksisterende nationale gennemførelsesbestemmelser om beregning af supplerende kapitalkrav bør derfor fortsat anvendes på de områder, der ikke er harmoniseret ved denne forordning, i perioden indtil forordningen finder fuldstændig anvendelse, og tilgrundliggende beregninger, som er baseret på regler for forsikringssektoren, bør baseres på de regler for forsikringssektoren, som finder anvendelse på tidspunktet for den pågældende beregning.
- (11) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har forelagt Kommissionen i fællesskab.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- (12) EBA, EIOPA og ESMA har gennemført åbne offentlige høringer om det udkast til tekniske reguleringsmæssige standarder, som denne forordning er baseret på, analyseret de eventuelle tilknyttede omkostninger og fordele, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ og artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾, og anmodet interessentgruppen for banker, nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010, interessentgruppen for forsikringer, nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1094/2010, og interessentgruppen for værdipapirer og markeder, nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010, om rådgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning præciseres de tekniske principper og tekniske beregningsmetoder, som er anført i bilag I til direktiv 2002/87/EF, med henblik på alternativerne til fradrag som omhandlet i artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og med henblik på beregning af egenkapital og supplerende kapitalkrav som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »forsikringsledet finansielt konglomerat«: et finansielt konglomerat, hvis væsentligste finansielle sektor er forsikringssektoren, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF
- 2) »bankledet finansielt konglomerat«: et finansielt konglomerat, hvis væsentligste finansielle sektor enten er banksektoren eller investeringsservice-sektoren, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

KAPITEL II

TEKNISKE PRINCIPPER

Artikel 3

Fjernelse af dobbelt gearing og frembringelse af egenkapital inden for en gruppe

Egenkapital, som er frembragt direkte eller indirekte ved transaktioner inden for en gruppe, medtages ikke ved beregning af supplerende kapitalkrav i et finansielt konglomerat.

Artikel 4

Mulighed for at overføre og gøre egenkapital disponibel

1. Anerkendt egenkapital i en reguleret enhed, som overstiger den egenkapital, der er nødvendig for at dække sektor-specifikke solvenskrav, jf. artikel 9, medtages ikke i beregningen af egenkapitalen i et finansielt konglomerat eller af summen af egenkapitalen i de enkelte regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor i det finansielle konglomerat, medmindre nuværende eller forventede praktiske eller retlige forhold ikke er til hinder for overførsel af egenkapital mellem enheder i det finansielle konglomerat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

2. Den enhed, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, femte afsnit, i direktiv 2002/87/EF skal, når den forelægger koordinatoren resultaterne af beregningen og de for beregningen relevante data, der er nævnt i det pågældende afsnit, bekræfte og dokumentere over for koordinatoren, at stk. 1 er overholdt.

Artikel 5

Sektorspecifik egenkapital

1. Egenkapital som nævnt i stk. 2, der er disponibel i en reguleret enhed, kan anvendes til dækning af risici i den sektor, som anerkender denne egenkapital, men ikke til dækning af risici i andre finansielle sektorer.
2. Egenkapital som nævnt i stk. 1 er ikke:
 - a) egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013
 - b) kernekapitalelementer i institutter omfattet af kravene i direktiv 2009/138/EF, hvis de pågældende elementer er klassificeret som tier 1-kapital eller tier 2-kapital, jf. artikel 94, stk. 1 og 2, i nævnte direktiv.

Artikel 6

Underskud af egenkapital i det finansielle konglomerat

1. Såfremt der er underskud af egenkapital i det finansielle konglomerat, må kun egenkapitalelementer, der opfylder betingelserne i henhold til sektorreglerne for både banksektoren og forsikringssektoren, anvendes til at dække det pågældende underskud.
2. Egenkapital som nævnt i stk. 1 er følgende:
 - a) egentlig kernekapital som defineret i artikel 50 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - b) kernekapitalelementer, hvis de pågældende elementer er klassificeret som tier 1-kapital, jf. artikel 94, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, og medtagelse af de pågældende elementer ikke er begrænset ved delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 99 i nævnte direktiv
 - c) hybrid kernekapital som defineret i artikel 61 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - d) kernekapitalelementer, hvis de pågældende elementer er klassificeret som tier 1-kapital, jf. artikel 94, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, og medtagelse af de pågældende elementer er begrænset ved delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 99 i nævnte direktiv
 - e) supplerende kapital som defineret i artikel 71 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - f) kernekapitalelementer, hvis de pågældende elementer er klassificeret som tier 2-kapital, jf. artikel 94, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.
3. Egenkapitalelementer, som anvendes til at dække underskuddet, skal være i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1.

Artikel 7

Konsekvens

De regulerede enheder eller det blandede finansielle holdingselskab i et finansielt konglomerat skal anvende beregningsmetoden konsekvent over tid.

Artikel 8

Konsolidering

For så vidt angår forsikringsledede finansielle konglomerater, anses metode 1 til beregning af koncernsolvensen for forsikrings- og genforsikringsselskaber, jf. artikel 230, 231 og 232 i direktiv 2009/138/EF, og metode 1 til beregning af de supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, jf. bilag I til direktiv 2002/87/EF, for at være ækvivalente, forudsat at anvendelsesområdet for koncerntilsyn i afsnit III i direktiv 2009/138/EF ikke er væsentligt forskelligt fra anvendelsesområdet for supplerende tilsyn i kapitel II i direktiv 2002/87/EF.

*Artikel 9***Solvenskrav**

1. Såfremt reglerne for forsikringssektoren finder anvendelse, anses solvenskapitalkravet, jf. artikel 100 og 218 i direktiv 2009/138/EF, herunder eventuelle kapitaltillæg anvendt i overensstemmelse med artikel 37 i nævnte direktiv, i henhold til artikel 216, stk. 4, artikel 231, stk. 7, artikel 232, artikel 233, stk. 6, artikel 238, stk. 2 og 3, i nævnte direktiv for at udgøre solvenskravene med henblik på beregning af de supplerende kapitalkrav.
2. Såfremt reglerne for bank- eller investeringsservice-sektoren finder anvendelse, anses kapitalgrundlagskrav, jf. tredje del, afsnit I, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og krav i henhold til nævnte forordning eller til direktiv 2013/36/EU om at have et kapitalgrundlag, der er større end de pågældende krav, herunder et krav som følge af processen til vurdering af den interne kapital i artikel 73 i nævnte direktiv, eventuelle krav stillet af en kompetent myndighed i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i nævnte direktiv, de kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, stk. 6, i nævnte direktiv og foranstaltninger truffet i henhold til artikel 458 eller 459 i forordning (EU) nr. 575/2013, for at udgøre solvenskravene med henblik på beregning af de supplerende kapitalkrav.

*Artikel 10***Det finansielle konglomerats egenkapital og solvenskrav**

1. Det finansielle konglomerats egenkapital og solvenskrav beregnes i overensstemmelse med definitionerne og begrænsningerne i de relevante sektorregler, jf. dog artikel 14, stk. 7, 8 og 9.
2. Porteføljeadministrationsselskabers egenkapital beregnes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra l), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾. Porteføljeadministrationsselskabers solvenskrav svarer til kravene i artikel 7, stk. 1, litra a), i nævnte direktiv.
3. Forvaltere af alternative investeringsfondes egenkapital beregnes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra ad), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽²⁾. Forvaltere af alternative investeringsfondes solvenskrav svarer til kravene i artikel 9 i nævnte direktiv.

*Artikel 11***Behandling af tværsektorielle besiddelser**

1. Såfremt en enhed i et bankledet finansielt konglomerat har en besiddelse i en enhed i den finansielle sektor, som hører til forsikringssektoren, og som fratrækkes i henhold til artikel 14, stk. 3, og artikel 15, stk. 3, stilles der ikke supplerende kapitalkrav til den pågældende besiddelse i det finansielle konglomerat.
2. Såfremt anvendelsen af stk. 1 fører til en direkte ændring af størrelsen af det forventede tab efter metoden med interne ratings, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, lægges der et beløb svarende til den pågældende ændring til det finansielle konglomerats egenkapital.

*Artikel 12***Teoretisk kapitalgrundlagskrav og teoretiske solvenskrav for uregulerede enheder i den finansielle sektor**

1. Såfremt et blandet finansielt holdingselskab har kapitalinteresser i en ureguleret enhed i den finansielle sektor, beregnes det teoretiske kapitalgrundlagskrav og de teoretiske solvenskrav for den pågældende enhed i overensstemmelse med sektorreglerne for det finansielle konglomerats væsentligste sektor.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

2. For en ureguleret enhed i den finansielle sektor, som ikke er nævnt i stk. 1, beregnes det teoretiske kapitalgrundlagskrav og de teoretiske solvenskrav i overensstemmelse med sektorreglerne for den finansielle sektor, der er nærmest den uregulerede enhed i den finansielle sektor. Hvilken finansiell sektor der er nærmest, bestemmes på grundlag af den relevante enheds aktiviteter og det omfang, hvori enheden gennemfører disse aktiviteter. Hvis det ikke er muligt at identificere den nærmeste finansielle sektor entydigt, anvendes sektorreglerne i det finansielle konglomerats væsentligste sektor.

Artikel 13

Sektorspecifikke overgangs- og undtagelsesbestemmelser

De sektorregler, der anvendes til beregning af supplerende kapitalkrav, skal omfatte eventuelle overgangs- eller undtagelsesbestemmelser, som finder anvendelse i sektoren.

KAPITEL III

TEKNISKE BEREGNINGSMETODER

Artikel 14

Præcisering af teknisk beregning efter metode 1 i henhold til direktiv 2002/87/EF

1. Et finansielt konglomerats egenkapital beregnes på grundlag af de konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med de for det supplerende tilsyn i direktiv 2002/87/EF relevante regnskabsregler under hensyntagen til stk. 5, hvis det er relevant.
2. For så vidt angår bankledede finansielle konglomerater behandles ukonsoliderede kapitalandele ved beregning af det finansielle konglomerats egenkapital som følger:
 - a) ukonsoliderede væsentlige kapitalandele, som besiddes af en enhed i den finansielle sektor, jf. artikel 43 i forordning (EU) nr. 575/2013, som hører til forsikringssektoren, trækkes fuldt ud fra konglomeratets egenkapital
 - b) ukonsoliderede kapitalandele, som ikke er nævnt i litra a), som besiddes af en enhed i den finansielle sektor, som hører til forsikringssektoren, trækkes fuldt ud fra konglomeratets egenkapital, jf. artikel 46 i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. Eventuel egenkapital udstedt af en enhed i et finansielt konglomerat, som besiddes af en anden enhed i det pågældende finansielle konglomerat, trækkes fra konglomeratets egenkapital, hvis beløbet ikke allerede er fjernet i regnskabskonsolideringsprocessen, jf. dog stk. 2.
4. En virksomhed, som er en fælles kontrolleret enhed med henblik på de relevante regnskabsregler, behandles i overensstemmelse med sektorregler om pro rata-konsolidering eller medregning af forholdsmæssige andele.
5. Såfremt en enhed, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, udgør en del af et finansielt konglomerat, baseres beregningen af de supplerende kapitalkrav i det finansielle konglomerat på værdiansættelsen af aktiver og passiver beregnet i overensstemmelse med afsnit I, kapitel VI, afdeling 1 og 2, i direktiv 2009/138/EF.
6. Såfremt aktiv- eller passivværdier er omfattet af filtre og fradrag, jf. anden del, afsnit I, i forordning (EU) nr. 575/2013, er de aktiv- eller passivværdier, der anvendes med henblik på beregning af de supplerende kapitalkrav, de værdier, der tillægges de relevante enheder i henhold til nævnte forordning, dog ikke aktiver og passiver, som tillægges andre enheder i det finansielle konglomerat.
7. Såfremt sektorregler indeholder krav om beregning af en tærskel eller grænse, beregnes tærsklen eller grænsen i konglomeratet på grundlag af det finansielle konglomerats konsoliderede data og efter de fradrag, der kræves i stk. 2 og 3.
8. Med henblik på beregning af tærskler eller grænser betragtes regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som indgår i et instituts konsoliderede situation, jf. første del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, sammen.
9. Med henblik på beregning af tærskler eller grænser betragtes regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som indgår i koncerntilsyn, jf. afsnit III i direktiv 2009/138/EF, sammen.

10. Med henblik på beregning af tærskler eller grænser i den regulerede enhed, beregner regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som hverken er omfattet af stk. 8 eller 9, hver for sig deres respektive tærskler og grænser i overensstemmelse med sektorreglerne for den regulerede enhed.

11. Ved sammenlægning af de relevante sektorspecifikke solvenskrav foretages der udelukkende justering i henhold til artikel 11 eller som følge af justering af sektorspecifikke tærskler og grænser, jf. stk. 7.

Artikel 15

Præcisering af teknisk beregning efter metode 2 i henhold til direktiv 2002/87/EF

1. Såfremt egenkapitalen i en reguleret enhed i henhold til de relevante sektorregler er omfattet af et filter, behandles det af et filter omfattede beløb på en af følgende måder:

- a) det af et filter omfattede beløb, som er det nettobeløb, der skal tages højde for ved beregning af kapitalinteressers egenkapital, lægges til kapitalinteressers bogførte værdi, jf. artikel 6, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2002/87/EF, hvis det af et filter omfattede beløb forøger den lovpligtige kapital
- b) det af et filter omfattede beløb, der er nævnt i litra a), trækkes fra kapitalinteressers bogførte værdi, jf. artikel 6, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2002/87/EF, hvis det af et filter omfattede beløb reducerer den lovpligtige kapital.

2. For så vidt angår bankledede finansielle konglomerater, trækkes væsentlige kapitalandele i en enhed i den finansielle sektor, jf. artikel 43 i forordning (EU) nr. 575/2013, som hører til forsikringssektoren, og som ikke er en kapitalinteresse, fuldt ud fra egenkapitalposter i den enhed, som besidder instrumentet, i overensstemmelse med de sektorregler, som finder anvendelse på den pågældende enhed.

3. Investeringer inden for en gruppe i kapitalinstrumenter, som i overensstemmelse med sektorregler opfylder betingelserne for beregning af egenkapital, skal under hensyn til relevante sektorspecifikke grænser fratrækkes eller udelades ved beregning af egenkapital.

4. Supplerende kapitalkrav beregnes i overensstemmelse med formelen i bilaget.

Artikel 16

Præcisering af de omstændigheder, hvorunder metode 3 kan anvendes i henhold til direktiv 2002/87/EF

1. Kompetente myndigheder kan kun tillade anvendelse af metode 3, jf. bilag I til direktiv 2002/87/EF, under en af følgende omstændigheder:

- a) det er ikke rimeligt muligt at anvende enten metode 1, jf. bilag I til direktiv 2002/87/EF, i forbindelse med alle enheder eller metode 2, jf. bilag I til direktiv 2002/87/EF, i forbindelse med alle enheder i et finansielt konglomerat, navnlig fordi metode 1 ikke kan anvendes i forbindelse med en eller flere enheder, idet de ikke er omfattet af konsolidering, eller fordi en reguleret enhed er etableret i et tredjeland og det ikke er muligt at indhente tilstrækkelige oplysninger til at anvende en af metoderne i forbindelse med den pågældende enhed
- b) de enheder, som kunne anvende en af metoderne, er samlet set ubetydelige i forhold til formålene med det supplerende tilsyn af regulerede enheder i et finansielt konglomerat.

2. Alle regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som ikke er nævnt i stk. 1, skal enten anvende metode 1 eller metode 2.

3. Såfremt en kompetent myndighed tillader anvendelse af metode 3 i forbindelse med et finansielt konglomerat, skal metoden anvendes konsekvent over tid.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 8, artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5 og 9, finder anvendelse fra den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 309, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Beregningsmetodologi for metode 2 i direktiv 2002/87/EF**Metoden med fradrag og sammenlægning**

Beregningen af supplerende kapitalkrav efter metode 2 foretages på grundlag af de regnskabsregler, som finder anvendelse på de enkelte enheder i gruppen, efter følgende formel:

$$scar = \sum_{i=1}^{G_{fin}} x_i (OF_i) - \left(\sum_{i=1}^{G_{fin}} (REQ_i) + \sum_{j=1}^G (BV_j) \right)$$
$$scar \geq 0$$

hvor egenkapital (OF_i) ikke omfatter kapitalinstrumenter inden for gruppen, som opfylder betingelserne for beregning af egenkapital i henhold til sektorregler.

Supplerende kapitalkrav ($scar$) beregnes derfor som forskellen mellem:

1. summen af egenkapitalen (OF_i) i de enkelte regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor (i) i det finansielle konglomerat; de elementer, som opfylder betingelserne, er dem, som opfylder betingelserne i henhold til de relevante sektorregler; og
2. summen af solvenskravene (REQ_i) i de enkelte regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor (i) i gruppen (G); solvenskravene beregnes i overensstemmelse med de relevante sektorregler; og den bogførte værdi (BV_j) af kapitalinteresserne i andre enheder (j) i gruppen.

For uregulerede enheder i den finansielle sektor beregnes der et teoretisk solvenskrav, jf. artikel 12. Der tages højde for egenkapitalens og solvenskravenes forholdsmæssige andel (x), jf. artikel 6, stk. 4, i direktiv 2002/87/EF og bilag I til nævnte direktiv.

Differencen må ikke være negativ.
